

Előfizetési árak:

Egész évre 10.—
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50 —
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden nap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Főpiac, a város-háznál szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petty soronként 5 kr-ával számítottak.

Tanulságok.

— április 14.

Nem zavarta semmi rossz hang az ünneplő kedvet, melyben király és nemzet április 11-én találkoztak. Félreálltak az ünneptől a létező társadalmi rend ellenségei s mindazok az elemek, melyeknek nem tetszenek a rendezett politikai viszonyok, melyek Magyarországot mai hatalmához és fényéhez juttatták. A szociálisták, az oláhok és a függetlenségi pártiak nem ünnepeltek.

A szociáldemokratákról nem lehet egyebet mondani, mint hogy az ő elmaradásukat hazafias ünnepelektől mindenki, aki hazáját és a rendet szereti, szívesen konstatálja. Ok nem ismernek hazát, nekik a létező rend nem kell, félrevezetett hazátlankok ők, ellenségei minden politikai iránynak s minden állami intézménynek, amennyiben ezek az ország felvirágzását, nyugalomát és biztonságát garantirozzák. A oláh tulzók a balázsfalvi gyűlésre készülnek s az ő távolmaradásuk ezzel magával minden leírásnál érthetőbbé még van magyarázva.

Annál kevesebb szemrehányást van joga tenni a nemzetnek annak a politikai pártnak, melynek lét-

jogosultsága épen azokon az eseményeken alapul, melyeknek emlékét április 11-én ünnepelte a nemzet. Maga Kossuth Ferencz tette és indokolta annak idején a képviselőházban azt az indítványt, hogy az 1848-iki törvények ötvenedik évfordulója megfelelő módon megünnepelessék és törvényben állapíttassék meg egy nemzeti ünnep, mely a szabadság vívmányait dicsőítse.

Pártpolitikai ezélja volt-e ennek az indítványnak, vagy tisztán hazafias érzés sugallta? A függetlenségi pártpolitikai ezéljainak szolgáljon-e ez az ünnep, vagy tisztán hazafias nemzeti ünnep legyen, amelyen bármely politikai irányhoz tartozó magyarok egyesülhetnek a visszaemlékezésben arra a dicső korra, mely megalakította az ország további fejlődése számára az alapot? Nem politikuskoknak kellene ma egymással szemben állaniok, hanem testvéreknek kellene áhítatos üdvözlésül egymásnak kezet nyújtani és a királyi kegy fényében örvendezni, mert a király ismét teljesítette a nemzetnek egy óhaját, midőn megalakította az április 11-ről szóló törvényt.

Avagy nem ama napon emelkedtek érvényre az 1848-iki tör-

vények, amelyen megnyerték a királyi szentesítést és nincs-e e nap arany betűkkel bevésve 1848. történetébe?

Miért maradt tehát el a függetlenségi párt attól az ünneptől, melyet ő maga indítványozott és miért nem vett részt semmiképen a megemlékezésben, melynek az egész nemzet áldozott?

Mert itt nem lehetett politikai tőkét kovácsolni; a kormány nem adott okot támadásokra, a korona őszinte részese volt a nemzet örömeinek és mindez nem passzolt bele a függetlenségi párti urak ezók-mókjába.

Kossuth Ferencz és elvtársai be akarták bizonyítani, hogy ez a kormány nem a népből ered, nem a nemzetet képviseli és csak vak eszköze a hatalomnak; be akarta bizonyítani, hogy a korona és a nemzet idegenül állnak egymással szemben, magyar érzelem és gondolkodás terén soha sem találkoznak, azért tette indítványát és azért követelte, hogy a szabadságharcz 50-ik évfordulója örök időkre nemzeti ünneppé emeltesse.

De ebből épen ellenkezője jött ki annak, amit tulajdonképen szándékba vettek. A kormány minden tagja és névszerint báró

TÁRCZA.

Kodormány Balázsné.

— Történeti elbeszélés. —

A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája.

Irta: S. Szabó József.

1681-ben, rekkenő meleg augusztusi napon, épen soproni kertjének árnyas lugasában hűsült nagyságos Eszterházy Zsigmond ur, a kunoknak és jászoknak akkori főkapitánya, — mikor az öreg János huszár bátorkodott ő nagyságát háborgatni, jelentvén, hogy egy asszony-személy kíván vele szólni.

— Küldje ide kend!

Kis vártatva tagbaszakadt, gyönyörű kun menyecske jelent meg az ámuló főkapitány előtt. Hollóhaja egész rövidre volt nyírva s pikánsul kandikált ki a fejkötő alól; csattanásig telt két arcának rózsáit érdekes sápadtság halványította meg; szembéjai vörösre voltak dagadva a sok sirástól, de két fekete szemének fénye meg-megvillant olykor, mint sötétben a szentjánosbogár. Talpig gyászba volt öltözve, csak fodros ingvillái fehérlettek kívánatosan duzzadozó karjain.

A főkapitány kedvtelve szemlélte egy ideig a szép asszonyt, a ki zavarodottan sütötte le szemeit s a legnagyobb elfogódással nézett maga elé.

— Hogy hívják édes lelkem, és miért jött hozzám?

— Kodormány Balázsné vagyok, nagyságos főkapitány uram, szabad kun embernek szerencsétlen felesége... azért jöttem — itt kitért belőle a visszafojtott sirás s tántorogva hátrált meg. A főkapitány hozzá sietett s barátságosan leültette.

— Legyen nyugodt galambom s beszélje el bátran és igazán, hogy miért jött ide? Magának nagy sérelme lehet, hogy gyöngye asszony létére ennyire elfáradott.

— Óh, nagy, nagy! — emelé fel a szánakozó férfiúra sötét szemeit.

— A főkapitány úgy érzi, hogy ez a tekintet őt nagyon égeti, kissé odább ment s azután leült a lugas hátulján.

— Csak beszéljen lelkem! Hallgatom.

— Nagyságos uram! én csak egy embert szeretek, az uramat; de nem tudom, mi van rajtam, hogy engem annyian szeretnek....

A főkapitány gondolta magában: no, nem rosszul kezdődik, érdekes história lesz!

— Karezagujszállásról való volt az uram, szegény, de derék, becsületes és olyan szép szál legény, hogy a szívem repesett, amikor megláttam s hozzá mentem feleségül, én, a ki a turi legényeket mind a tíz ujjamon forgattam... Mert nagyságos uram, Turon laktak jó szüleim, — Isten nyugtassa meg őket — egyetlen leány voltam s rám rakták még a csillagot is....

A főkapitány valami olyasformát mormolt, hogy: csakugyan van benne valami, most is ott ragyog a szemében két tüzes csillag.

— Kivánságom parancs volt, kérésem követelés s én azt kívántam, azt kértem, hogy az én szerelmem, az én drága Balázsom, jöjjön hozzánk lakni Turra. — Oh milyen boldogság volt az nekem! Milyen szépnek képzeltem a jövőndőt s milyen paradicsomnak a mi házunkat! — De nem úgy lett, nagyságos uram!

Szakadozott sóhajtasok törtek fel az asszony kebeléből. A főkapitány segíteni akart rajta:

— Ugyan ne mondja lelkem! Szinte el se akarom hinni, hogy magával nem járt a boldogság.

— Pédig nem járt — tört ki indulatosan és szemei csakugy lángoltak — nem járt nagyságos uram, nem járt, mert...

— Mert?

— Mert — rekedtes suttogással ejtette ki e szavakat — mert, az uram nem szeretett.

A szégyenpir egész arcát elborította. Út lesütött fővel, de oly bájosan, hogy a főkapitány ur nem győzte eléggé bámulni. Festeni lehetne! lelkendezett, magában — csak gyönyörű faj az a kun! Az asszonynak meg azt mondta.

— De már ez édes galambom csakugyan hihetetlen.

Kodormány Balázsné hálásan füg-

Bánffy miniszterelnök, minden ellenkező állítás dacára, egész eddigi politikájában és a jubileum tekintetében elfoglalt álláspontjában igaz magyar hazafinak bizonyult, aki a hazafiság dolgában ez országban kivétel nélkül mindenkinek mintául, világító példaképpül szolgálhat.

Bebizonyult, hogy király és nemzet közt a legesekelebb díszonánczia sem létezik, hogy Ő felsége a nemzeti ünnepről szóló törvényt őszinte szívvél szentesítette és egyenesen e napra jött magyar székvárosába, hogy hűveinek hódolatát fogadja és a nemzettel egyesülten ünnepelje 1848. emlékét.

Ez az, ami Kossuthéknak nem tetszett s ezért nem vettek részt az ünnepben. Nem akartak ünnepeket, mert más politikai irány is ünnepeket és mert az ünnepben a korona is résztvevő. A Kossuth-féle indítvány célja nem hazafias volt, hanem párttaktikai. Annál nagyobb báró Bánffy érdeme, hogy e napot nemzeti ünnepé emelte s nem egy párt napjának bélyegezte.

Kossuthék hazafiassága nehéz kudarcot vallott, mi a szabadelvű párt hazafiassága, hamisítatlan hazaszeretete és a kormány nemzeti irányzata tiszta fényben ragyog.

gesztette szemeit a főkapitányra, miközben édes mosoly kezdett játszódni piros ajkai körül. Édes és csalfa! Legalább a főkapitánynak úgy tetszett s hamarosan is másfelé fordította a tekintetét. Az asszony folytatta:

— Ha hihetetlennek látszik is Nagyságos uramnak, mégis úgy van. Nem szeretett az uram. Neki az én esőkom, nem volt elég forró, ajakim beszéde nem elég hizelgő, két karom ölelése nem elég erős. Itt kezdődik a baj. Azt mondtam: hozzám fordítom a szíret, ha belehalok is. Ha szépen nem lehet, hát ezudarul. Kaczer lettem. Pedig milyen nehezemre esett eleinte. De az ember nagyságos uram mindent megszokik.

A főkapitány itt már azt gondolta: no! alighanem inkább természet volt az te benned, mint szokás.

— Rajzott körülöttem a fiatalság, mint a méh, s ha egy-egy szitkot hallottam e miatt az uramtól, úgy kaczagtam, de úgy, hogy a szememből kiesett a könny s a szívembe belenyilallott a fájdalom. A hűrem elment messze, de nem volt benne köszönet. Lefaragtak rólam minden jót, de reám aggattak minden rosszat és én bolond, még örültem neki, mert azt gondoltam, hogy így az uramat magamhoz hódítom. De mikor nem volt megmondhatatlan a szerető sziv! Hátha még úgy érez, mint az enyém! Nagyságos Uram! igaz hűremre! lelkem hűvösségére! mondom, hogy abból a hírből egy szó sem volt igaz. Csak tettem a kaczeriséget, de bűnre nem vetemedtem. Ugy áldjon meg engem az Isten, mint amilyen ártatlan vagyok abban az elhíresztelt gonoszságban. Hígyjen nekem Nagyságod! Ugy-e hogy bizik egy nyomorult, eltaposott szegény.... asszony.... szavaiban?

— **A háboru.** Washingtonból jelentik, hogy Mac Kinley és a kabinet több tagja egész határozottan azon reményüknek adtak kifejezést, hogy a békét fenn lehet tartani. Mac Kinley, amint mondják, bizonyosságot szerzett magának még üzenetének a kongresszushoz küldése előtt a felől, hogy a kongresszustöbbsége az ő nézetét fogadja majd el. A kongresszusban már is mutatkozik a pártfegyelem érvényesülése. Az alsóház speaker-je a legnagyobb erőlködéssel azon van, hogy a republikánusok többségét Mac Kinley körül központossítsa. A déli államok nagyszámu szenátorai, a kik eddig a legradikálisabb irányt követték, máris engodnak a békésebb áramlatnak.

A kongresszus külügyi bizottságai, a melyekhez az elnök üzenetét jelentéstétel végett utasították, még mindig nem tudott egyetértésre jutni. Az alsóház bizottsága mérsékeltébb jelentést akar a plénum elé adni, mint a szenátus.

Lee tábornok, az amerikai havannafőkonzul, a ki tegnap érkezett Washingtonba, mértékelen izgatást folytat a háboru érdekében. Az egész útja, a melyet Havannából egész Washingtonig tett, valóságos diadalmenet volt. A néptömeg a legnagyobb lelkesedéssel fogadta minden egyes vasutállomáson, a hol háborura izgató beszédeket intézett hozzájuk.

Országgyűlés.

Budapest, április 14.

Csak amolyan beharangozás volt ez a mai ülés. Déle összejöttek a bonatyák, hogy megiudják, mit fognak majd csinálni — holnap. Dícséretükre válik, hogy sokan jöttek el érdeklődni. Megjelentek a buszszélbalok is, akik a nemzeti ünnepre nem akarták felhuzni a díszmagyarjukat. A ki felé az érdeklődés fordult, az nem ők voltak, hanem Molnár apát, a néppárt reverendás vezére, a ki a minapában meg-

Itt a sirás elfojtotta szavait. Eszterházy kezdte magát kényelmetlenül érezni. Ejnye no! hát mit is mondjon? Vigasztalja-e vagy elutasítsa? Az asszony mind erősebben sirt s néha-néha egész teste megrázkódott. A főkapitány nem állhatta tovább.

— Ne sirjon lelkem! Én hiszek magának. Folytassa tovább a történetét! Kodormány Balázné megtörölte szemeit s még mindig el elesukolva folytatta:

— Az uram, csak nézte a dolgomat egyideig. Hej! hamis vér szorult bele nagyságos uram! Nemhogy közeledett volna hozzám, hanem ott hagyott, elment a kurucokhoz. Azóta se hallottam a híret. Akkor jött aztán hozzám a szolnoki bég, nyilván hallotta szép híremet. Hogy azt mondja, ő szeret engem, menjek vele, hadd ültessen el virágos kertjébe a legszebb rózsájának. Én? mondom. De már erre megborzadtam magamtól vagyis inkább a híremtől, neki estem a ezudar pogánynak s bizony nem minden orszakaparás nélkül menekülhetett előlem. Ez az eset akkor messze földre eljutott, nótát is csináltak róla. Ugyan olvassa el a nagyságos ur.

Pruszkijából papiroost vont elő, átadta a főkapitánynak, aki mosolyogva olvasta le róla e verset:

*A szolnoki öreg bég
Szép menyecskét szerel még
De vén már a korára,
Hát felkopik az álla.*

*Baláznét is szerette.
De az szürét kilette.
Ha csókot kér meybánja
Istentelen pogánnya!*

— Ezt ugyan szépen megénekeltek.

írta magáról, hogy eszerépedényben hordozza magával erényeit. Egymástól kérdezték a honatyák:

— Nem láttad Molnár apátot? Nála van-e az edénye?

Hogy el fog jönni, az kétségtelen volt, mert ma interpellációs nap lévén, kizártnak látszott, hogy elmaradjon. Meg is érkezett délre a pápai prelat, de — edény nem volt nála.

— Vajjon hol tarthatja? — kérdezték a naivák.

— Az ilyen edényt a szívében viseli az ember — adták meg a választ a tapasztaltak.

Előterjesztésekkel kezdte meg az ülést Szilágyi Dezső. Debreczen városa a szociálisták ellen kér erélyes intézkedéseket (hát még Debreczenben is vannak szociálisták!) Zichy Jenő gróf pedig Tiflisből küldött egy lojális telegramot, csatlakozván az április 11-iki nemzeti hódolathoz. Miniszterek álltak fel ezután szólásra, folytatván a betérjesztéseket. És gedig először Dániel Ernő báró, a ki betérjesztette a japáni kereskedelmi szerződést, a székesfehérvár—bieskei és a bihari viczinálisokról szóló javaslatokat, végezetül a honti viczinálisra vonatkozó jelentését. Se a japáni szerződés, se a helyi érdekű javaslatok nem kelettek tulságos emócióit. Japán, ugy látszik, nem izgatja a kedélyeket, ellenben zugó éljenzés hangzott fel, mikor Erdély Sándor benyújtotta a gazdasági és ipari hitel-szövetkezetekről szóló törvényjavaslatot.

— Van szerencsém jelenteni, hogy se az indítvány-, se az interpellációs könyvben nincs bejegyzés! — mondja Perczel Béni jegyző.

Mindenki Molnár apátra néz.

— Mi történt?

— Eltört a eszeré? kérdik a kíváncsiak.

— Nem értem rá, de majd pótolom! fogadkozik a pápai prelat.

— Meg ám. De a fürtelem fajzat megbosszulta magát rajtam ezért is, meg a körmeimért is. Ráesketett két utánam bomló legényt a rossz hírem valóságára, akik pénzért, meg kárörvendésből olyan gyalázatos dolgokat fogtak reám, hogy ha csak egyet említek is meg, ég felé áll nagyságodnak valamennyi hajaszála....

— Sohse említse lelkem — vágott közbe a főkapitány, tartván tőle, hogy sok lesz a bizalomból.

— Jaj! keserves állapotom volt ezután. Hányszor megbántam, megátkoztam oktalan magaviseletemet! Nem volt mellettem senki, aki pártomat fogta volna. Szüleim elhaltak, az uram felém se nézett, az egész város került s irigyeim ugyan megszapordtak.

Mi minden gyalázatot meg nem kellett érnem! Pellengér alá állítottak és megvesszőztettek. De még ez sem volt elég nekik. Tövig vágták szép fekete hajamat s ekléziát követni odaállítottak a templomajtóba, hogy mindenki utálatlalt köpjön rám. . . Oh Istenem csak akkor tudott volna a föld elnyelni!...

A szép menyecskén itt zokogás vett erőt s csak néhány percznyi szünet után folytató:

— Milyen fájdalma lehetett ártatlan szívemnek, itélje meg Nagyságod. Elalél-tam, összeestem, úgy vittek haza félholtan. Csak hetek múltán kezdtem lábadozni. Addig mindig a halál gondolatával foglalkoztam, de akkor újra fölébredt bennem a vágy az élet után. Erőt éreztem magamban, hogy igazságtalanul elvesztett becsületemet visszaszerzem. — Törvényre adtam a dolgot s azt mondtam, hogy nem a kövezésre állok készen, melylyel a turiaik fenyegetnek, de akár lófarkán hurezoltassanak halálra, ha a

A napirendet állapították meg végül. Hónap megválasztják a delegátusokat, elintéznék egy csomó „házi-jelentést“, azután tárgyalni fogják a konzuli illetményekről és a közpápai hajózási törvény módosításáról szóló javaslatokat. Sietve tolongtak kifelé a honatyák; egy figyelmeztető tanács is felhangzott:

— Vigyázzon mindenki a cserépedényére!

Közigazgatási bizottsági gyűlés.

— Hajdu-megyénél. —

Hajdúvármegye közig. bizottsága e hó 12-én tartotta szokásos havi gyűlését. A gyűlés fontosabb tárgyaiból megemlítjük a következőket:

1. Az alispáni jelentés szerint a közbiztonság a múlt hónapban csupán csak egy esetben, — a püspök-ladányi gyilkosság által zavartatott meg. A háziállatok egészsége kedvező volt és járványos betegség nem észleltetett. A sertésvész megszünt. Nábráczky István nádudvari főszolgabíró ellen hivatalos hatalommal való visszaélés vádjára miatt fegyelmi eljárás indított. Márczius hóban érkezett közigazgatási ügydarab 1445, közigazgatási-bizottsági 76 db. Elintéztetett összesen 1391 db.

2. A pénzügyigazgató jelentése szerint márczius hónapban egyenes adóban befolyt 13'296 frt 11 kr. Hátralék 251.766 frt 29 kr.

3. A vármegyei főmérnök jelentéséből tudomásul vétetett, hogy a közutak általában jó karban vannak tartva s posta és távirda ellen panasz nem emeltetett.

4. Kir. tanfelügyelő jelenti, hogy a múlt hónapban az iskoláztatás menete az egész vármegye területén rendes lefolyású volt. Az iparos-tanonez iskolai tanítók részére a nyár folyamán rajztanfolyam fog tartatni Budapesten, melyre a tanítók

figyelmét felhívta, valamint a szőlészeti és borászati tanfolyamra is. Mindkét tanfolyamra számosan jelentkeztek. Intézkedett az 1848-iki törvények megalkotása évfordulóján tartandó ünnepélyekről. A lefolyt hónapban meglátogatta a hajdúnánási összes iskolákat.

5. A vármegye főorvosa betérjett jelentéséből a közegészségügy kedvezőtlen állapotáról nyertünk értesülést. A lefolyt hónapban 70-nél több a halálozások száma, mint februárban. Különösen uralkodott a tüdőhurut, tüdőlobb, tüdőgyulladás. Járványos betegség gyanánt jelentkezett a roncsoló toroklobb, kanyaró, hólyagos himlő, számarhurut és hasi hagymáz. Több balesetből származott halálozás is fordult elő a vármegye területén.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti távirata. —

Kossuth Ferenc házasodik.

Budapest, április 14. Érdekes házasság híre járt ma a politikusok közt a Ház folyosóján. — A vőlegény állítólag Kossuth Ferenc volna, menyasszonya pedig egy fiatal özvegy De Gerandó Attila özvegye, született Teleki Irén grófné, Teleky Miksa gróf leánya.

Egy testőrkapitány balesete.

Budapest, április 14. Lackenbacher Frigyes lovag testőrkapitány a Drechsler-féle étteremben hirtelen eszméletlenül terült el a padozaton. Eszméletét csak akkor nyerte vissza, amikor az előhívott mentők megérkeztek.

Az anya fájdalma.

Arad, április 14. Pécskán Pavlas Józsefné előkelő uriaszony 7 éves leányának kinin helyett tévedésből morfiumot adott be. A leányka meghalt. Az anya a fájdalomtól közel van az őrüléshez.

Zola pöre.

Budapest, április 14. Párisból jelentik: Panizardi olasz katonai attasé Zola mellett tett nyilatkozatáért visszahívták.

A Kubai-ügy.

Budapest, április 14. Szt.-Pétervárról táviratozza a „Journal de Szt. Pétersburg“ közli Mac Kinley üzenete záró nyilatkozatának kiváló jelentőségét és kifejti, hogy ha az üzenet úgy maradt is, a mint legelőször szövegezték, a záró nyilatkozat későbbi időből való, a mikor Spanyolország elhatározta, hogy a kubai felkelőknek fegyverszünetet ad. Érthető, így végzi a lap, hogy a fegyverszünetnek a spanyol kormány részéről azzal a szándékkal való kihirdetése, hogy az ellenségeskedéseket legalább egyelőre megszüntessék, önmagától kizárja Amerika katonai eljárását, mert ennek ugyancsak az lett volna a célja. Mac Minley záró nyilatkozata tehát feltételesen mellőzi Amerika katonai eljárásának lehetőségét; minden esetre azonban olyan feltételek mellett, a melyek még remélni engedik, hogy a béke fenmarad.

Elfogott szocialista agitátorok.

Miskolc, április 14. Az itteni rendőrség több szocialistát, akik Budapestről lázító röpiratokat hoztak s azokat terjesztetni akarták, elfogatta, s közülök az idegen illetőségűeket eltoloncizoltatta.

Öngyilkos hivatalnok.

Budapest, április 14. Láng József posta- és távirda tiszt, ma délután elment öreg édes anyjának lakására és forgó pisztolylyal balhalántékon lötte magát. Hogy miért azt nem tudják. Sérülése életveszélyes.

hamis vád bebizonyul. A törvény fölmentett. Itt van az ítélet kezében nagyságos uram, akár el is olvashatja.

Pruszkija alól ismét előhuzott egy írást. De a kapitány most már annyira hitt, — hogy a bizonyítékot látni sem kívánta.

— De most már csak föl hagytak a turiak a zaklatással?

— Dehogyan hagytak. Azt mondták, hogy hiába fürdik a csóka, nem lesz annak tolla tiszta. Méginkább feldühödtek ellenem s képzelve Nagyságod éjnek idején házamra törtek és azután...

— Azután?

Haragosan tépte föl a nő ingváll szalagját, s egy pillanat alatt feltúrte, ingét válláig és ott, a szép fehér, gömbölyű vállon hirtelen előtűnt egy nagy fekete piros folt.

— Látja ezt nagyságos uram?

Egész közel tartotta vállát a főkapitány szemé elé, a ki csak hűledezett s odapadt szemével a mutatott helyre.

— Bélyeg? Ezen a gyönyörű testen?

Kérdőleg tekintett az asszonyra, a kinek arca megengyhült, s ajkain mintha ismét megjelent volna az előbbi pajkos mosoly. Igazán kíváncsi volt. Hátha még is! — aggódott Esterházy.

Az asszony azonban ismét eltakarta vállait s leült:

— Bélyeg nagyságos uram, reám sütötték, mint beestelen személyre. Azután kivertek lakásomból, elvették jószágomat s én a városból kiüzelve úgy maradtam, mint a templom egere.

— A főkapitány felförmedt:

— Hallatlan injuria! Kicsoda adott jogot turi uraiméknak, hogy egy szabad kun feleségével ilyen meggyalázó módon bánjanak?

— Kint voltam a városban — folytatta sirva az asszony — meggyalázva elhagyatva, egyedül, — s azon gondolkodtam, hogy nem jobb volna-e egyenesen a Tiszának menni. Nem mondték magamban, az igazság nem vesztet el. A törvény ítélete fölemelt, nekem nem lehet elbuknom. Eljövök — gondoltam — a nagyságos főkapitány urhoz, elpanaszolom szomorú állapotomat s kikérem kegyes gráciáját és oltalmát. Ime megtettem. A Jézus Krisztus kinszenvedéseire kérem nagyságos uramat, parancsoljon a turiakra, hadd lakhassam már egyszer a városban, hadd járhaszak imádkozni a templomba, ugys az lesz már az én rövid életemnek a gyönyörűsége.

Esterházy gondolkodott s végre mosolyogva így szólt:

— Egy föltétel alatt megteszem lelkem.

— Mi az?

— Ha...itt marad....

Az asszony, mint az üldözött vad ugrott fel:

— Nem maradok, egy perczig sem maradok, — s futni készült.

A főkapitány most nyugodtan mondá:

— Nem! ne maradjon! Csak próbára akartam tenni. Maga igazán ártatlan asszony. Várja meg míg írok a turiaknak.

Nyomban tollat, tintát, papírt hozott és írta:

„Ti turiak!

Az nemes Kunság privilegiumának nem kicsiny megsértésével s tisztjei autoritása megbántódásával, ugy az magyarországi kereszténység között ez ideig fennálló magistratusoknak praediciumával véghezvitt eszekekedetek értésemre esének; de elhitessétek magatokkal, azon törvénytelenéseket, melyet Kodormány

Balázs nevű libertinus kun embernek feleségével elkövetettek, feledékenységekben nem leszen. Minekokáért ezen leveletem vévén, nevezett asszonyszemélynek semmi képen való háborgattatása általatok személyében és semminemű jószágaiban ne legyen s az városban való lakásra, templomba járásra szabadság adassék, mindenféle tilalom nélkül, hogy többről-több tapasztalható kárvallás benneteket ne kövessen, mert nagy idő múlva is hatalmas eszekekedetek szem eleiben tétetődik.

Esterházy Zsigmond,

az Kunságnak és Jászságnak főkapitánya.
(Egykoru följegyzés.)

— Nos elég lesz?

— Köszönöm, köszönöm! A jó Isten áldja meg a nagyságos főkapitány urat! odarohant hozzá, letérdelt előtte és sirva csókolta kezét, ruháját, ahol érte.

Hogy mi történt tovább a szép, de szerencsétlen kun menyecskevel, azt csak a turi krónikák tudnák megmondani. Föl van jegyezve, hogy a református ekkla keményen irt vissza a főkapitány parancsolatjára, hogy neki ugyan ne rendelkezesse el, hogy ki járjon a templomba, ki nem, mert abban neki az Ur Istenen kívül senki nem parancsol és hogy ő tudja, kit s miért tilt ki abból.

Mindamellet bizonyos, hogy a turiak haragja később megengyhült a boldogtalan nő iránt, aki nagy kegyességben töltötte el hátralévő életét. Halálakor ezt jegyezték fel róla:

„Az hires Kodormány Balázs né is, megeléglvén ez földi életet, szép csendesen elköltözött az árnyékvilágból. Anno 1685.“

Ugyan megsiratta-e az ura?

SZÍNHÁZ.

Adorján báró.

(A Nemzeti színház Porzolt pályázatán 1000 koronás jutalmat nyert színmű 4 felvonásban. Irta Prém József. Először adták a debreczeni színházban 1898. április hó 13-án.)

Prém Józsefnek fenti című 4 felvonásos színműve töltötte be a tegnapi estét s ha csak ez volt a cél, akkor ennek megfelelt, de a mikéntre? vonatkozólag méltán sorakozik azon, hogy úgy mondjuk kevés jelentőségű unalmas darabok közé, amelyeket ez évben a Gárdisták és Császár ezredese című darabokban Komjáthy a nemzeti színház műsorából kihalászott.

Adorján báró írója oly jó nevet vívott ki irodalmunkban, hogy ezen darabját már csak nyelvészeti szempontból is semminek nem kvalifikálhatjuk, hanem dramaturgiai szempontból, tekintve a főeselekmény teljes hiányát, a jellemek határozatlanságát és a drámai igazságszolgáltatás teljes negligálását nem tekintetjük színműirodalmunk nyereségének.

Olyan ez a színmű, mint ha például Visegrád tájékán kiszáradna a Duna és annak üres medre tátongna a szemlélő felé, maga a tájék szépsége meg van, de hiányzik az a csillogó ér, amelyben milliárd fénysugárral verődik vissza a nap ragyogása, a hold ideális méla fénye, a tájék szépséges látkepe tetszik vissza a víztükréből és így az egésznek megadatik az a bűvös bájos látszat, amelyben oly kedvtöltő örömmel gyönyörködik a szemlélő.

Az epizod szerepek tömkelege és a mellék alakok serege keringnek az üres vízmeder, a főszemélyé feltölt gyenge karakterű Adorján báró és Szidónia grófné körül, hogy miért? azt sem a szerepek személyesítői, sem a közönség nem tudja kitalálni. Ezeknek az alakoknak nagy része azután az első és második felvonás után ép oly indokolatlanul tűnik el, mint amily indokolatlan szereplésük.

Ha igaz az, hogy a színmű öt felvonásos volt, úgy bátran lehetne belőle három felvonásost alakítani, vagy legsikerültebb lenne, ha Mindszenty Gróf főszereplővel az egész egy-egy felvonásos dramává zsugorodnék össze.

Két alkalom is nyílt arra, hogy a szerző sokkal sikerültebb fordulatot adhatott volna darabjának, mint a minőt adott. Az első, ha Bellus grófot nem halatja meg és Szidóniát bele viszi az adott szó vagy a szerelem választás a nehézségeinek megoldásába, a második mikor Zalathnay Szidóniát Irén jelenlétében vállon csókolja.

A színmű első felvonása a felső tizezer számára van írva, ennél fogva egész más tonusnak kell uralni a színpadot mint aminő tegnap uralta, mikor a szereplők inkább a pénz és ész aristokratáit igyekeznek bemutatni, mint a darab tenorját képező születési főrangúak viselkedését, szokásait és érintkezési modorát, a helyes hangot amelyen ezek az urak a lovakról beszélnek, csakis Szathmáry Árpád találta el, a többiek sehogy sem tudták beleélni magukat abba a légkörbe, amelyben ez a felvonás mozog, holott ha úgy lenne megjátszva mint amint Prém József azt kigondolta és sokan lenének a nézők közt, akik azt a légkört ismerik az első felvonás lenne az egész darab legsikerültebb része.

A második és harmadik felvonás a morfiuntól való elrettentésül és azon kevesek részére iratott, akik ebben a párizsi betegségen szenvednek és akik a fővárosban és a vidék egyes kastélyaiban áldoznak ennek a vagy az örültek házába, vagy a koporsóba juttató szenvedélynek. A darab ezen részében Tanay a morfiomaniaiban szenvedő gróf Mindszenty szerepében valóságos remekelt, amiért meg

is illeti őt a dícséret a sajtó részéről is, mert a közönség részéről megkapta akkor, mikor ötször hívta őt a lámpák elé.

A negyedik felvonás csak azért van, hogy valami vége is legyen a darabnak, amely azonban senkit sem elgátlott ki.

A szereposztást illetőleg az a megjegyzésünk, hogy ha már Komjáthy és Komjáthyé csakugyan és komolyan elhatározták, hogy nem lépnek fel a debreczeni színpadon újabb darabban szerződtesen az igazgató maguk helyett megfelelő tagokat, mert hiába, egy darabot nem lehet így a szerepeknek kalapból való kihuzásával kiosztani, és ha a „Felhő Klári“ és a tegnapihoz hasonló kiosztások ismétlődni fognak, nem késünk erre vonatkozó nézetünket elmondani.

A darab meséje különben ez lenne: Gróf Salgó Szidóniának három lovagja van: Adorján báró, Bellus Fedor hadnagy és gróf Mindszenty Jenő ulánus főhadnagy. A grófnő az elsőt szereti. Egy a főrangú világ léhábbr részénél nem szokatlan vetélkedés következtében Bellus Szidónia miatt erősen megsebesül s mikor félig eszméletlenül néhány szót szól vele, Szidónia, — azt gondolván, hogy ugyanis meg fog halni, — mintegy vigasztalóan azt mondja neki, hogy szerette. Am Bellus a színpad mögött felgyógyul, érvényt szerez jogának és feleségül veszi Szidóniát. A két lovag erre világgá megy.

Egy év múlva Bellus meghal, három év múlva visszakerülnek a régi imádók is.

A megmaradt két szerelmes versengése újra kezdődik. A morfinista főhadnagy végre is meghal. Adorján pedig időközben más leányt szeret meg és azt veszi feleségül.

A szereplők közül ki kell emelnünk Tanayt és Szathmáryt, Vidor eléggé megvesződött a neki nem valószerreppel, Fáy Flóra, Kiss Irén, Szabó Irma, Halmy Margit, Follinuszné is tudtak volna sokat produkálni, ha lett volna miből, ugy szintén Fenyérinek is sikerült volna talán demokratikus báróvá lenni, ha oly hamar lenem sőpri őt az író elhatározása a deszkákról. Szentes sem tudta, hogy tulajdonképpen ő képviselő-e vagy pénzküpec?

A darab kiállítása elég jó volt csak egyes szereplők nagyon is megfélekedtek arról, hogy a főrangúak nem olyan tolettekben estélyeznek mint ők, sőt az egyik jövevény hölgy abban a turf ruhában jelent meg az estélyen, a melyben három év előtt láttuk őt Miklósfalván a loárvéresen. Fáy Flóra és Kiss Irén szép öltözékei általános feltűnést keltettek.

* **A színház átalakítása.** A városi tanács elhatározta, hogy a színházban eszközlendő átalakításokra vonatkozó legutóbbi határozatot már most, tehát a kifüggesztési határidő lejártá előtt, felterjeszti a belügyminiszterhez jóváhagyás végett. Szükséges ez azért, hogy a pályázat kiírása kellő időben megtörténhessék és július havában az elhatározott munkálatokat megkezdve, azokat szeptember végeig be is fejezhessék. E szerint légfűtés, vízvezeték, a páholyok drapériázása történik meg azonkívül két külön oldal-kijáró mellett a támlásszékek alatt levő üreg be lesz tömve, a tér mélyítve, a mi által helyet nyernek egy új támlásszék sorra és a jelenlegi rozszant ülőhelyek helyébe új kényelmes támlásszékeket helyeznek.

* **A koloratur énekesnő.** A debreczeni színház igazgatója úgy látszik teljesíteni akarja a debreczeni színházlátogató közönség jogos kívánságát s a színügyi bizottság felszólítását is; szerződött meg egy, illetőleg koloratur énekesnőt. A szerződés az igazgatót négy énekesnő tartására kötelezi. Koloratur, alt énekesnő nép-

színmű, és szubrette. Az utóbbi három be van töltve s a színügyi bizottság is tudomásul vette a három énekesnő szerződését, de a koloratur szerepkörre, Kaposi Józstát mint a hogy azt az igazgató is óhajtotta volna, nem találta alkalmasnak s felszólította az igazgatót, a még hiányzó szerepkör betöltésére. Mint most értesülünk Komjáthy János igazgató gondoskodott koloratur énekesnőről, Ma délelőtt próba éneklést tartott a leendő primadonna Thurzó Ilona. Thurzó Ilona legutóbb Somogyi pécsi társulatánál működött s mint a pécsi lapok annak idején írták, szép, erőteljes, iskolázott hangja van s színpadi gyakorlottsága a játékbán is megfelelő, a mellett még szép megjelenés is. Az új énekesnő a jövő héten szerződötési ezélebből fellép a *Koldusdiák* és a *Czigánybáró* ez. operettekben. Ha az új énekesnő beválik, meg lesz oldva a színházi legkényesebb kérdés s a közönség nem lesz annak a jövő szezonban kitéve, hogy újból koloratur énekesnő nélkül maradjon.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Étthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszáknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

Népkönyvtár az árok-utozai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

— **A belügyminiszter és családja Debreczenben.** Perczel Dezső belügyminiszter, nejével és leányaival péntek este 7 órákor a budapesti gyorsvonattal Debreczenbe érkeztek, hogy itt másnap résztvegyen rokona Perczel Marianna kisasszony, Perczel Mór tábornok leánya esküvőjén, akit Medve Zoltán dr. belügyminiszteri segédtitkár vezet oltárhoz a helybeli ev. ref. templomban.

— **Tanácsülés.** Ma délelőtt tanácsülés volt Simonffy Imre kir. tanácsos, polgármester elnöklésével. Az ülésen folyó ügyeket intézték el.

— **Adófizetők figyelmébe.** Felkérjük mindazokat, kik múlt évi adójukkal hátralékban vannak, hogy azt e hó 15-éig, azaz holnap délig fizessék be, mert különben képviselő-választási jogukat nem gyakorolhatják.

— **Borpiacz Debreczenben.** A bortermelés és szőlőtelepítés fellendülésére és a borpiacnak Debreczenben való koncentrálására nagy jelentőségű a termény és áruraktár r. t. igazgatóságának tegnapi ülésében dr. Balkányi Miklós által tett azon indítvány, hogy a társaság vegye fel üzletkörébe a borok beraktározását, pincékben való szakszerű kezelését és azokra kölesön és előleg nyújtását, a

mennyiben nagy befolyással volna az itteni bortermelésre és a debreczeni borkereskedelem megteremtésére, ha a közraktár megfelelő pinczékkel létesítene s azokat közvetlen vasuti összeköttetésbe hozná egyrészt az államvasut indóházával, másrészt a debreczeni szőlőtelepekkel. Az igazgatóság az indítvány nagy jelentőségét felfogva elvileg elfogadta azt és megbizta Smidt Ágost ügyvezetőt, indítványozó dr. Balkányi Miklós igazgatót és Bechert Manó felügyelőt, hogy az eszme beható tanulmányozása után konkrét javaslatot tegyenek. Olyan fontosnak és nagy horderejűnek tartjuk a megpendített eszmét, hogy magunk is bőven foglalkozni kívánunk vele. És mert annak minden irányban való megbeszélése csak hasznára lehet az ügynek, lapunkban szíves készséggel nyitunk tért a megbeszélésére.

— **Esküvő.** A következő esküvői jelentést vettük: Bonyhádi Perezel József és neje Váli Vály Ilona örömmel tudatják, hogy leányuk Marianne dálnoki és mezőmadarasi Medve Kálmán és neje szentmártoni Ónody Ilona fiával Zoltánnal, folyó évi április hó 16-án fog házasságot kötni. Dálnoki és mezőmadarasi Medve Kálmán és neje szentmártoni Ónody Ilona örömmel tudatják, hogy fiok Zoltán, bonyhádi Perezel József és neje Váli Vály Ilona leányával Mariannal folyó évi április hó 19-án fog házasságot kötni. Debreczen, 1898. április hó.

— **Ünnepély a főreáliskolában.** Az állami főreáliskolában e hó 16-án ünnepelik meg az 1848. évi törvények szentesítésének 50-ik évfordulóját, amelyre a következő meghívót vettük:

Meghívó a debreczeni állami főreáliskolában folyó évi április hó 16-án délelőtt 10 órakor az 1848. évi törvények ötvenedik évfordulója alkalmából tartandó iskolai ünnepre. Program: Nyitány a Hunyadi László operából. Előadja az ifjusági zenekar. Megnyitó beszéd. Mondja Fazekas Sándor igazgató. Hymnus. Zenekari kísérettel előadja az ifjusági énekkar. Ünnepi beszéd. Tartja Pogány Kornél tanár. Részlet a „Fóthi dal”-ból. Szavalja Bisothka János V. osztály tanuló. Király-Hymnus Mihálovicstól. Zenekari kísérettel előadja az ifjusági énekkar. Előre. Költemény Tóth Kálmántól. Szavalja Spitzer Sándor VIII. oszt. tanuló. Fohász — és Rákóczy-induló. Előadja az ifjusági zenekar.

— **Gazdász majális.** A tavaszi ünnepélyek sorozatát a deli gazdászok nyitják meg. A gazdász majálisra már szétküldték a meghívót, a mely a következő: A debreczeni m. kir. gazdasági tanintézet hallgatói segélyegyletük javára, 1898. május hó 7-kén, a nagyerdei Dobos pavilon tánctermében zártkörű gazdász majális rendeznek. Család-jegy 8 korona. Személyjegy 3 korona. Jegyek a meghívó elomtatása mellett válthatók: Békés Lajos üzletében és este a pénztárnál. Kezdeté 8 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Csánády Aurél elnök, Csathó Sándor, Neogrady Kálmán alelnökök. Szachó István pénztárnok. Márton Dezső, Vörösmarty Imre ellenőrök, Király Tibor czigányvajda. Rendezők: Akonez István, Ballay Jenő, Bay György, Balogh Sándor, Berezzely István, Berényi Sándor, Beretvás Ambrus, Boros Miklós, Botos Odón, Brüll Hugó, Dollák Jenő, Erdey Lajos, Gaál Imre, Gaál János, Gáspár Ernő, Geréby György, Gulyás Ferencz, Halász Albin, Herezegh Árpád, Heszélyi József, Jakó Pál, Kardos Ferencz, Keresztfalvay Jenő, Kiss László, Laschó Arnold, Madarassy Andor,

Márky Jenő, Márton László, Mayer József, Mihályi József, Mitrovics Odón, Morvay Béla, Novotny Victor, Plavenszky Imre, Rakssányi Gyula, Rátz Pál, Ráthonyi Sándor, Séra Gyula, Seeborg Arthur, Striss József, Stojanovics Zoltán, Stakaldy Sándor, Szkurka Andor, Szirányi Sándor, Temesváry János, Técsy Mihály, Várady Andor, ifj. Vedrődy Victor, Zzótér Zoltán.

— A kereskedelmi akadémia ünnepélye.

A debreczeni kereskedelmi akadémia az 1848-iki törvények megerősítésének fél-százados évfordulója alkalmából április 16-án, szombaton délelőtt 11 órakor saját dísztermében emlékünnepelet tart, melynek sorrendje a következő:

1. Rákóczy-induló, előadja az ifjusági zenekar.
2. Arany János: „Rendületlenül”, szavalja Márkus Zoltán felső évf. tanuló.
3. Tóth Kálmán: „Előre”, szavalja Gerber J. középső évf. tanuló.
4. „Isten adj hazánk felett...” Huber K. „Nemzeti zászlójából”; előadja az ifjusági énekkar.
5. „Az 1848-iki törvények”, felolvasás, tartja: dr. Szántó Sámuel tanár.
6. Petőfi-dalok, a költő kortársainak dallamaival:
 - a) „Honfi-dal”, zenéjét írta: Doppler F. előadja: Márkus Zoltán felső évf. tanuló.
 - b) „Nemzeti dal”, zenéjét írta: Egressy B., előadja: Tikos Andor felső évf. tanuló.
 - c) „Nem ért engem a világ”, zenéjét írta Füredi M., előadja: Veress Sándor felső évf. tanuló.
 - d) „Mi van innen távol”, zenéjét írta: Hugenai K., előadja: Veress S. felső évf. tanuló.
7. „Uteza szögletén ül a csonka hős”, Jókai Mórtól, szavalja Braun Menyhért közép. évf. tanuló.
8. Bartók Lajos: „A mariseli cigányok”; szavalja Szeremley Zsigmond középső évf. tanuló.
9. Magyar dalok, előadja az ifjusági zenekar.
10. Záró-beszéd, tartja: dr. Bayer Ferencz igazgató.
11. Hymnus, előadják az ifjusági ének- és zenekarok.

Délután 3 órakor tornaverseny s pedig 3 csoportban ötös verseny a magas és távolugrásban, síkfutás és sulydobásban, valamint függeszkedés illetve sulyemelésben.

Meglopta a hetestársát. Gellő Antal hetes megejtette, hogy Tóth Imre huszonhat forintot kuporgatott össze keresményéből s ládájába zárta. Tegnap Tóth Imre távozott lakásáról, Gellő ezt az időt felhasználva, társa ládáját feltörte s a 26 forintot kilopta. A rendőrség a jó madarat azonban kézrekerítette s már át is adta a kir. ügyészségnek.

— **Értesítés.** A debreczeni vasuti állomás főnöke ezennel közhírré teszi, hogy a kocsikban és az állomás helyiségeiben 1898. január 28-ig elhagyott tárgyak, u. m. botok, esőernyők, kalapok, táskák, bőröndök és ruhák f. évi április hó 14-én, tehát a mai napon d. e. 9 órakor az állomás podgyásfelvételi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen el fognak adatni. Az árverésből befolyó jövedelem a helybeli szegény-alap javára fordítatik.

x **Nagy nyeremények.** Amint értesülünk Török A. és Tsa budapesti főelárusítók (Váczi-körut 4/A) az első magyar kir. osztálysorsjátéknál nagy nyeresi eredményeket mutatnak fel. Már az első öt húzásnál (tehát a 6-ik húzás nélkül) 100.000, 30.000, 5000 és még sok egyéb nagyobb nyeremény esett ezen

ezégnél vásárolt sorsjegyekre és a többnyire szegénysorsu nyerőknek ki is lettek fizetve. Ennélfogva mindenkinek joggal ajánlhatjuk, hogy szerencsését Török A. és Tsa ezégnél kísérelje meg. Tanácsos a megrendelésekkel sietni, miután az előző sorsjátéknál gyakran előfordult, hogy akik a sorsjegyek rendelésével elkéstek, az I osztályhoz már nem kaptak sorsjegyet. A Török. A és Társa cég lapunkban foglalt hirdetésére különösen felhívjuk olvasóink szíves figyelmét.

B.-Ujfalu szenzációja.

— A gyujtogatásra biztató földesur. —

— Saját tudósítónktól. —

Nagyvárad, ápril 12.

Az elmúlt nyáron, aztán meg a tél folyamán egymást érték a tüzesetek Berettyó-Ujfaluban, a Feldmann Ferencz tanyáján. Egyszer a szénakazlak égtek el, másszor meg az összes takarmány a lángok martalékául esett. A csendőrök megindították a vizsgálatot, a legszélesebb körbe elnyújtották a nyomozás szálait, de minden eredmény nélkül, a kedélyek is lassan, lassan lecsillapultak s így aztán mindenkinek megnyugodtak abban, hogy a tüzet nem gonosz kezek élesztették.

A múlt héten pedig egy névtelen feljelentő levél érkezett a nagyvárad kir. ügyészséghez. Eppen csak azt beszélte el a levél írója, hogy ő nagyon jól tudja, ki gyujtotta föl a Feldman Ferencz takarmányát; senki más mint a tulajdon ispánja, és senki más, mint a tulajdon komája; mindketten a kárvallott határozott biztatására.

A névtelen följelentést az ügyészség azonnal közölte a b.-ujfalui csendőrséggel mely ennek alapján nyomban megkezdte a vizsgálatot, a mely kimondhatatlan föl-tűnést és izgalmat keltett s melynek eredményeként Feldman ispánját letartóztatták.

A szenzáció esetről a következő részleteket jelenti tudósítónk.

Az anonym levél.

A múlt esütörtökön a következő tartalmu névalírás nélkül való levél érkezett a nagyvárad kir. ügyészséghez:

Tekintetes kir. ügyészség Nagyváradon!

Nem tudom eltérni vagyis elhallgatni, hogy valamit ne írjak a jelen folyamatban levő bűnügyről; hogy egy kis felvilágosítást ne adjak az itten történetekről; nevezetesen Csillag József váncsodi és Feldmann Ferencz ujfalui lakos és Rothbart Mór ujfalui lakosok felől, a tűz gyujtogatás iránt. Megjegyzem, hogy nemcsak a legutóbbi tüzről van most szó, hanem az előbbiről is. Az esetet következőkben írom: Az első tüzeset, amely még a nyáron történt, ez ideig egész homályban maradt: ezt senki sem nyomozta, a mit pedig fényes nappal gyujtottak meg Feldmann Ferencznek megbízásából a tisztje Schlesinger nevű. A csendőrség nagyon hanyagult van az iránt, ebbe befolyt Rothbart Mór is, amennyiben ő nála lett készítve a kanóc. Ő ebben kitünő mester! A másik tüzeset megint a következő: Feldmann Ferencz és Csillag József, ki most vizsgálati fogságban van, közös megbeszélésével történt. En véletlenül ott mentem el, amint fentebb nevezett tárgyalta ezen büntényt. Feldmann Ferencz neki bátorította őt, hogy ne féljen, most úgy sem jár ott senki télen. Ő nyáron, a mikor több munkás ember volt a mezőn, hajtotta végre, nincs attól mit félni. „Különbem nem volnék képes komámnak kötelezettségem felől eleget tenni, de így az egész biztosítási összeget komám kaphatja.” Ebbe Rothbart Mór újból bele folyt, mint sógora Csillagnak, a kanócot ott készítették azon váncsodi emberről (Csillagnál.) A paraszt egyszer be is vallotta.

Eddig a levél.

A bujtogatás.

A titokzatos levelet erre nyomban elküldötte az ügyészség Lőrincz István b.-ujfalui esendőrörsvezetőnek, a ki mindenek előtt a névtelen levél írója után puhatolt. Pénteken délután már kinyomozta a levél íróát Svarecz Herman b.-ujfalui kereskedő személyében.

Schvarecz Hermant az őrsvezető fölhivatta Kerekes Gyula körjegyző irodájába, s ott a levél tartalma felől kérdezte. Svarecz egy percig sem tagadta a dolgot. Beismerte, hogy ő küldte a följelentést. S a jegyző jelenlétében elmondta, hogy Feldman Ferencz háza előtt a télen egy este a hogy elment. furesa beszélgetés ütötte meg a fület. Feldman tárgyalta a kapu alatt Csillag Józseffel nagy titokzatosan.

— Tudja mit komám — szolt Feldmann — gyujtsa vagy gyujtassa föl a nagybaglyasi tanyán a takarmányomat.

Csillag szabadkozott s némely aggodalmainak adott kifejezést.

— Sohse féljen komám, ugy sem jár így télen senki ottan — mondta Feldman. — *Hát én mikor a mult nyáron az „öreg tisztel”, Schlézinger Mártonnal felgyujtottam a rakományt.* Nincs mitől tartani, mert bizony nem vagyok képes komámmal szemben való kötelezettségemet teljesíteni. *De így látja komám, az egész biztosítási összeget megkaphatja.*

Schvarecz Herman ezután elmondta, hogy már régen megakarta tenni a följelentést, de halogatta, huzta idáig, hanem most már nem tűrhetette tovább.

A vizsgálat.

Lőrincz István őrsvezető ezután beidéztette Molnár Miklóst, a ki a tüzesetek idején mezőőr volt Nagy-Baglyas határában. Molnár kikérdezte előadta, hogy a nyári tűz alkalmával ő éppen aludt, s a felesége segélykiáltására riadt fel. A tanyán már akkor két kazal lángokban állott. A faluból kitódult emberekkel gyorsan az oltáshoz fogtak, s e közben Schlézinger Márton az ispán, sorba járta a többi kazlakat, mondván, hogy meggyőződik vajjon nincs-e bennük elrejtve kanóc? A két kazal tűzét nagy erőfeszítéssel eloltották, s ekkor az ispán eltávozott. Alig ment harmincz lépésnyire, a megmentett kazlak egymásután mind lobbot vetettek.

Előadja továbbá, hogy az ispán minden alkalommal bent aludt a tanyai házban, csak akkor este ment a tornácra hálni: azt mondta nincs benn maradása. Mikor az utolsó sziporka is kialudott, akkor ő odament Schlézinger ispánhoz, s a szemébe mondta neki:

— No hát itt senki más nem volt a gyujtogató, mint az ispán ur maga!

Schlézinger zavarba jött és sáppadtan hebegte:

— Hogy gondolhatsz ilyet rólam, hiszen soha törvénybe se álltam!?

Gali Mihály és Lisztes Imre, kik az oltásnál segédkeztek, ugyanilyen értelemben adták elő a sort.

Schlézinger Márton mindezt végig hallgatta, s haloványan, könnyes szemekkel, remegve ült a széken, s mindenre tagadólag intett a fejével. És tagadott mindent; azt is, hogy neki része volna a dologban, s azt éppen, hogy Molnár Miklós szemébe mondta, hogy ő a gyujtogató.

A mint a kihallgatása véget ért lefordult a székről és elájult az öreg Schlézinger Márton.

Ezután Feldmann Ferenczre került a sor. Hevesen, határozottan tagadta, hogy ő Csillag Józseffel egy rossz szót is váltott, vagy hogy az ispánt biztatta volna.

A házmotózás.

A esendőrök elmentek Csillag József lakására s házmotózást tartottak ottan. Az asztal fiókjában találtak egy névtelen levelet. — Egy, Feldmann és Csillag ellen régóta folyó bünvizsgálati ügyben ajánl valaki óvatos magatartást. Ott lelték még a következő tartalmu levelet is:

„Kedves Rózám! Ma kaptuk meg az idézést és hogy van az, hogy F. F. nem kapott, pedig reá is szükség lesz ugye? A midőn ezt kívántam tudomásodra adni, csókol Gizella.“

Ezt a levelet Csillagné sógornője, Rothbart Mór felesége írta s erre vonatkozólag Csillag Józsefné azt mondja, hogy semmit nem tud róla, tudtán kívül esempeszte valaki az asztal fiókjába.

A letartóztatás.

Feltűnést keltett az egész városban, mikor elterjedt a hire, hogy *Schlézinger Márton letartóztaták.* A hallgatás befejeztével sok gyanuok alapján a esendőr-őrsvezető szükségét látta a letartóztatásnak s *Schlézinger Márton ispánt átkísérte tegnap a nagyvárad kir. ügyészség fogházába.* Feldmann Ferencz ellen pedig egyidejűleg feljelentést tett a kir. törvényszék vizsgálóbírójánál.

Csillag József már régóta lakója a nagyvárad kir. ügyészségi fogháznak. Ugyan-ek Feldmann Ferenczcel együtt már hónapok óta bünvizsgálat van ellene folyamatosan. Feldman ellen ugyanis — mint annak idején megirtuk — egy perből kifolyólag a Nadányi örökösök hamis tanúzásra való felbujtás miatt feljelentést tettek a nagyvárad kir. ügyészségnek. Az egyik állítólagos hamis tanut, Csillag Józsefet vizsgálati fogságba helyezték. A végtárgyalást pedig különböző okokból már két ízben elhalasztották.

A biztosított kazlak.

A nyáron leégett takarmány a „Magyar Francia“-nál, a téli tűz prédája pedig a „Phoenix“ társaságnál volt biztosítva. A tűz esetek után Feldman Ferencz a birtokában levő kárjelentő iven tudatta a biztosító társaságokat, amelyek alapos vizsgálat és részletes kárbecslés után mintegy kétezer forint kártérítést fizettek le Feldmann kezébe.

Irodalom és művészet.

* **Babaruha.** Talán még soha sem sikerült egy lapban annyi, a tavaszi évadra alkalmas mintát adnunk, mint ebben a mai, április elsején szétküldött lapunkban. Előfizetőink közül többen kértek kisebb és nagyobb gyermekek számára való rövid tavaszi kabát és kerekgallér mintát. Adtunk az egyikből is, a másikkól is. Egyforma divat mindakettő. De minthogy sokan jobban szeretik még a tavaszi köpenyben is az egész ruhát eltakaró hosszú köpenyt, hát egy olyat is. Ennek meg van az az előnye, hogy a gallérját le lehet venni és melegebb napokban csak azt adni a gyermekre. A mi a többi mintát illeti, kedves előfizetőink egészen hü és világos képét látják a mai gyermekek számára igazán alkalmas divatnak. Látják, hogy egy bizonyos korig a gyermek akár fiu, akár lány, mindig a kényelmes kis csüngőformát viseli. De míg a fiura már négy éves korában nadrágot adunk, a lányok hat-nyolcz éves korukig hordhatják a csüngőruhát. Az öves dereku vagy bluzos ruhácska csak azután kerül sorra. Mindjárt lapunk élén az anyyira terjedő karikázó sportra alkalmas két ruhát hozunk az olyan szülők számára, a kik ezt a kissé veszedelmes sportot megengedik gyermekeiknek.

* **Patyolat.** Fehérneműdivattal foglalkozó ujság ez, melynek ötödik évi 4. számát ma küldte szét a kiadóhivatal. A százhét képpel ellátott nyolczoldalas fölapon sok mindenféle, asszonyoknak, lányoknak és férfiaknak való fehérnemű mellett, teljes babakelengyét is hoz, mely bájoságával megragadja az érdeklődő figyelmét. Kis ujjas, babaing, derék, keresztelő terítő, fejkötő, vivő alsószojnya, pólyavánkos, ellenző és még számtalan olyan apró ruhadarab van az ujságban, mely a kis baba kelengyéből nélkülözhetetlen. A könnyen érthető bő szövegen kívül igen nagy segítségre van a minden számhoz esatolt nagy duplaoldalas szabásmintaiv. A minden hónapban egyszer megjelenő ujságnak előfizetési ára az április juniusi negyedévre, postán való megküldéssel 55 kr. Megrendelhető a kiadóhivatalban: Budapest, Rökk Szilárd utca 4. szám.

* **Camille Flammarion.** A hírneves francia csillagászíró a mai naptól kezdve a Pesti Hirlapnak rendszeresen fog tárcákat írni. A magyar ujságolvasó közönség már ismeri — a Pesti Hirlap korábbi közleményeiből is — Flammarion költői fantáziával ép ugy, mint tudományos alapossággal s mindig ragyogó tollal megírott kisebb-nagyobb műveit; bizvást hihetjük tehát, hogy Camille Flammariont, mint a Pesti Hirlap rendes munkatársát, a Pesti Hirlap minden olvasója örömmel üdvözli.

* **A „Zenélő Magyarország“** zongora zenemű folyóirat április 1-sei VII-ik füzetébe következő érdekes zenemű ujdonságokat közli: I. Buday István szép új Kossuth nótáját „Kizöldült már Kossuth Lajos sirhalma“ Kossuth halálózása 4-dik évfordulójára. II. Lincke Pál „Csóködért hevül, szívem egyedül.“ Dalkeringőt. III. Sousa J. „Washingtoni posta“ indulót. IV. Schumann R. „Vándordal“ poetikus szép salondarabját. Évente 24 hasonló gazdag tartalmu füzet 10-10 oldal hangjegytartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerű zenemű ujdonságokból összeállítva 342 oldal tartalomért 4 frt, félévre 12 füzet 120 oldal tartalomért 2 frt az előfizetés. Előfizethetni az ép most meginduló II. negyedévi folyamra a „Zenélő Magyarország“ kiadóhivatalában Budapest, VI. Csengery-utca 62. a. honnan megismerésre mutatvány füzetet bárkinek ingyen és bérmentve küldenek.

CSARNOK.

Életem fordulópontja.

Csitt! ne mondják meg senkinek, hogy én vagyok az a minta állampolgár, akit vagy ki kellene tömetni, vagy spirituszba tenni, hogy a muzeumokban elállhasson a késő századoknak.

Vagyona kamataiból élünk kettecskén; én meg az állam. Én szerényen, az állam fényesen. Az állam megadóztatja a vagyonomat, a vagyonom kamatait, a kamatok kamatját és így a vagyonom legnagyobb részét ő kapja.

De én ezért nem zugolodom. Nem énekelem a Marseillaist az utcán, nem kardlapoztatom magamat végig a Kerepesi-uton s nem követelem a papi nőtlenség eltörlését.

És csak nagy mutyistám, az állam által megengedett ügyek iránt érdeklődöm. — Élénken részt veszek az iskolaszéki tagok választásában, hemzsegek a kerületi előljáróságok ujjászervezése tárgyában összehívott gyűlésen, sürgetem a N.-Várad-utczának aszfalttal való ellátását, zajosan támogatom a koresmárosok kérvényét, melyben a zenei záró óra meghosszabbítását kérték, feketén bölintgatok a küldöttségben, mely szorgalmazza, hogy a Miklós-utca sarkán bérkoesi-állomás létesíttessék, — de hideg vagyok az

önálló vámterület iránt, nem érdekel a választások tisztasága, lenézem a kuriai bíraskodást. Ezzel már zavarnám az állam nyugalmát s minek okozzak kellemetlenséget annak, a kivel oly bizalmas viszonyban vagyok, hogy megosztom vele jövődelmemet. Nem, nem tehetem, az államot én családom tagjának tekintem s annak fogom tekinteni örökkönörökké, addig a távoli időpontig, a mikor az utolsó földlakónak feje alól az utolsó végrehajtó kihuzza az utolsó párnát.

Bevallom azonban, hogy életem ilyen körülmények közt meglehetősen egyhanguan folyt. Más szóval untam magamat.

Egy napon, mikor az utczán mendegéltem, megdobbant a szívem.

Nagy plakátot láttam, melyen ismeretlen polgártársak népgyűlést hívnak össze. — Különösen ez a pont ragadta meg a figyelmemet:

Jertek el tömegesen! Ha mind megteszitek köteleességeket és ott lesztek, ez a nap forduló pontot fog képezni a polgárság életében.

Fordulópontot! Ez az, erre vágyik az én lelkem, ez a helyes kifejezés. Fordulópont kell a magyarnak, nem sajtószabadság. Ez hiányzott nekem, azért találtam egyhangúnak az életet. Végre — hála Isten — rájöttem s most már további napjaimat kellemesen fogom töltöni.

Fekete ruhába öltözködtem. Tárcazámba száz forintot tettem, zsebembe elhelyeztem az őseimtől (akik zálogháztulajdonosok voltak) rám maradt aranyórát. Keblembe gyémánt inggombokat tettem.

A fordulópont ne találjon készületlenül.

Igy siettem a Népkerthez, mely már szorongásig megtelt. Mondhatom, hogy általános feltűnést keltettem.

— Le a vagyonos osztálylyal! kiáltott a fülemben egy pékinas.

Nyájasan visszaköszöntem neki.

— Lámpára a kapitalistákkal! kiáltott egy villámos felszerelő.

— Hasonlóképp kívánom, — feleltem a felszerelőnek, mire ez így szólt:

— Mit keres itt az ur?

— A fordulópont ügyében bátorkodtam

Mi? . . . Talán spiczi magá?

Leültették a fejéről a ezilindert. Ez volt a jel a verekedésre. Tizen rám rohantak s én úgy védtem magamat mint egy oroszlan, mert éreztem, hogy fordulópontján állok életemnek. Végül jöttek a rendőrök és a ki még ép volt, annak bevették a fejét. Nekem legjobban, mert én kapálóztam legerősebben.

Kint a sárban tértem magamhoz, össze tépve. Tárcazámba eltűnt, óráim elveszett, gyémántjaim szétszóródtak: minden elveszett, csak a tudat maradt meg, hogy ez a nap fordulópontot fog képezni az életemben.

Mikor elkallódtam ingóságaimról fölvettem a leltárt, áttértem ingatlanaimra és konstátalom, hogy két fogamat kiütöttek. Nem mentem vissza a Népkerthez, mert már sötétedni kezdett s aligha találtam volna meg a fogaimat.

Fáradtan hazafelé ballagtam. Hát ez az a bizonyos fordulópont, melyhez oly sok reményt fűztem. Másnak képzeltem. No de hát ezen is túl vagyok . . . Minden ember átesik rajta egyszer . . .

Másnap pont két órákor fölmentem egy fogorvoshoz, a ki kettőtől 3-ig rendel. Amint belépek egy váróterembe, diszbe öltözött községet találok, mely zajos éljenzéssel fogadott. Meghatottan hajlongtam. Akkor előlépett egy ur és így szólt:

— Igen tisztelt uram! Engedje meg, hogy én, a fogorvos, családom és barátaim

nevében üdvözöljem önt. Ön az ezredik foghuzásom s elhatároztuk, hogy ez alkalomból egy kis mulatságot csapunk, melyre önt is ezennel meghívjuk. (Zajos éljenzés.)

Ujra meghajtottam magamat és így feleltem:

— Tisztelt doktor ur! Igen tisztelt társaság! Nagyon örvendek, ha a hazai fogipar egy ilyen előkelő munkásának házában vendégül tekinthetem magamat. A tegnapi nap fordulópont volt életemben s különös örömmre szolgál, hogy ez alkalomból a nép két fogamat kiütötte, a mi alkalmat ad nekem arra, hogy tisztelt Önökkel megismerkedhessem. Éljen a fogászat, mint a társas érintkezés egyik hathatós előmozdítója. (Kitörő lelkesedés.)

. . . A multság fényesen sikerült, oly fényesen, hogy két nap mulva nőül vettem a doktor ur hugát s boldogan és nyugodtan várom a fogfájást: szabadjeggyel huzatom ki a fogamat!

Sipulusz.

KÖZGAZDASÁG.

Debreczeni piacz.

Április 12. — heti vásár.

Gabonavásár.

Buza, piaczra hozatott 2800 kgr. I. rendű 12.70, II r. 12.60, III r. 12.50.

Rozs, piaczra hozatott 2000 kgr. I. rendű 8.40, II r. 8.30, III r. 9.60.

Kétszeres, piaczra hozatott 1900 kgr. I. rendű 9.80, II. r. 9.70, III r. 10.80.

Árpa, piaczra hozatott 2400 kgr. I. rendű 6.50, II r. 6.40, III r. 6.30.

Zab, piaczra hozatott 1500 kgr. I. rendű 8.00, II r. 7.90, III r. 7.80.

Tengeri, piaczra hozatott 4500 kgr. ó-tengeri I. rendű 5.40, II. r. 5.30. III. r. 5.20.

Köles I. r. 5.00.

Köleskása —, —, —.

Burgonya —, —, —.

Piaczi árucikkék:

Kilonként: Árpakása 16—34 kr. aszaltszilva 32 kr., asztali dara 18—22 kr. burgonya 3 kr., borsó szepességi 16 kr., szat. mári 16 kr., bab fehér 10 kr., sárga 10 kr. disznó-zsir 60—64, czukor 46—48, irós-vaj — kr., köleskása 15 kr., lencse szatmári 26, szepességi 30 kr., liszt Nr. O. 21½ Nr. 1—20 kr., Nr. 2. 20 kr., Nr. 3. 19½ kr., Nr. 4. 19 kr., Nr. 5. 17 kr., Nr. 6. 18 kr., Nr. 7. 17 kr. olvasztott vaj — kr., só darabos 11 kr., darált 12 kr., rizskása 16—36 kr., szappan 22 kr., szalonna sós 68 kr., sótlan 60 kr., kávé —, frt — kr.

100 kilónként: Bab fehér 8—12 babsárga 8—12 burgonya 2.00, só darabos 10.80, só darált 11.00, d. zsír 62—63 frt, széna I. rendű 1.80, II. r. 1.60, III. r. 1.—, szalma I. r. 60 frt. II. r. 40, szalonna sós 50—52 frt, szalonna sótlan — frt, háj 58—60 frt, juh turó —, szappan — frt, aszalt szilva — frt, borsó — frt, lencse — frt, rizs — frt, pirszó 2.00, salgótarjáni 1.50, szalonkőszén —, árpakása —.—.

Állatvásár.

Ló felhajtattott 520 db., elkelt 410 db. Marha felhajtattott 870 db., elkelt 630 db. Bika felhajtattott — db., eladatott —. Sertés felhajtattott 1750 db., elkelt 1060 db. Sovány —12 hónapos 20—30 frt. egy éves—másfél éves 40—55 frt. Másfél éves—kétéves — frt. Óreg sovány — frt. 3—4 hónapos malacz páronként 4—6 frt. drbja. Kővér kilója 52—55 kr. Rendes ételsuly 45 kiló levonás és 4%. Uj szalonna — frt., Juh és birka felhajtattott — db. elkelt — db.

Egy pár jármos ökör 250—300 frt tehén 80—120 frt, hizott tehén bornyával 100—160 frt, fejős tehén bornya nélkül 120—140 frt, meddő tehén 75—120 frt, I. r. jármos ökör 300—370 frt. II. r. jármos ökör 250—300 frt, III. r. jármos ökör 180—200 frt, tinó 100—140 frt üsző 40—70 frt. rugott üsző bornya 30—60 frt, ökörbornya 30—60 frt. Egy pár anya birka bárányostul 8.13, egy pár magyar juh —.—, egy pár ürü birka 8.16, egy db. bika 100—150, egy db. igás jó ló 140—260.

Literenként: Tej 10 kr., tejfel 40 kr. aszalt-szilva 12 kr., petroleum 16—20 kr. borsó 14—16 kr., lencse 14—16 kr., bab 7—8 kr., köleskása 10 kr.

Napszámárak: Havi átlag, férfi ellátással 50 kr., ellátás nélkül .80 kr. nő ellátással — kr., ellátás nélkül 50 kr. gyermek ellátással 20 kr., ellátás nélkül 35 kr.

Husárak: Marhahus 36, 40 44, 48, 52—54 kr. Bornyuhus 56, 60 kr. Sertés 48, 52, 60 kr. Juhus ——— kr.

Tüzifa: 4 köbméter tölgyfa 12 frt bükkfa 13 frt, nyárfa 7.00 kr., fafelvágás 2.50 frt, beszállítása 1.50 kr.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. április hó 14-én.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4% —	120.75	121.25
„ vasuti beruházásiköt. 4½% —	122.—	123.—
„ koronajárdék 4% —	99.20	99.70
„ regále vált. köt. 4½% —	101.—	102.—
Osztrák aranyjárdék 4% —	122.25	122.75
Egységes államkötvény 4½% —	102.—	102.50
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj. —	140.—	141.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény —	375.25	375.75
Osztrák hitelbank részvény —	355.70	355.90
Magyaripar-éskeresk. bank. r. —	102.50	103.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj. —	122.—	123.—
„ 3%-os —	102.75	103.75
Osztrák földhitel sorsjegy 3½%-os —	119.50	120.50
Magyar vörös keresztsorsjegy —	10.30	10.80
Osztrák — — — — —	20.25	20.75
Olasz — — — — —	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy — — — — —	6.70	7.20
Jó-sziv — — — — —	3.80	4.20

Pénznekem:

Cs. és kir. arany — — — — —	5.63	5.73
20 márkás arany — — — — —	11.75	11.79
20 frankos arany — — — — —	9.52	9.56
1 Sovereigns — — — — —	12.07	12.11

Budapesti gabonatózsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. április 13-án.

Buzát ma jól kínáltak, a kereslet korlátolt volt. Elkelt 18.000 m.m. válozatlan áron. Egyébb gabonaneműekben esekély volt a forgalom változatlan áron.

Eladattak:

Buza. Tiszavidéki. 800 mm. 75.5 k. 13.30 forinton, 600 mm. 75.2 k. 13.27 forinton, 100 mm. 74.5 k. 13.25 forinton, 100 mm. 74.5 k. 13.25 frton, 100 mm. 75 k. 13.17 frton, mind három bónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat esüdes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órákor.

Buza szeptemberre —	12.54—12.56
„ márcz.—ápr. —	12.23—12.24
Rozs márcz.—ápr.-ra —	8.61—8.63
Tengeri máj.—jun.-ra —	5.26—5.28
Zab márcz.—ápr.-ra —	7.00—7.05

Délután 4 órakor zárlat:

Buza tavaszra	12.55 — 12.56
" őszre	9.39 — 9.40
Rozs tavaszra	8.62 — 8.63
Zab	7.32 — 7.33
Tengeri máj.—jun.	5.80 — 5.81
Repeze augusztusra	12.45 — 12.50

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

LÓVERSENY.

Belépti jegyek a folyó hó 16-án szombaton és 17-én vasárnap Debreczenben tartandó lóversenyekre Szent-Királyi Tivadar ur műiparára kereskedésében (város háza alatt) kaphatók. Az előjegyzett páholy és egyéb belépti jegyek folyó hó 15-én (pénteken) esteli 7 óráig ugyanott kiváltandók, mert a ki nem váltott belépti jegyek azontul másoknak adatkak el. Ugyanott a tribünerajza tájékoztatásul szolgál.

Helyárak egy napra: Páholy (4 ülés) az első, vagy második sorban 8 frt. Zártszék 1 frt. Ülőhely 50 kr. Allóhely 20 kr. Lovasjegy (a pályakör belsejébe) 2 frt. **Belépti jegy a tribüne előtti térre egy napra 3 frt, két napra 5 frt.** Versenyszorozatok (programm) egy példány ára 20 fillér ezek Szent-Királyi Tivadar ur kereskedésében, valamint a m. kir. főtűzsdében április 14-én lesznek kaphatók. **Totalisateurón való fogadások** 5 és 2 forintos tételekkel, csakis a versenynapokon a gyepen eszközölhetők. Kellemetlenségek elkerülése végett figyelmeztetik a versenyeken résztvevő közönséget, hogy belépti jegyét láthatólag viselni sziveskedjék. — **Bővebben a versenyekre vonatkozó hirdetésekből értesülhetni.**

Félszázad óta

Aranyérem
Páris,
London.kítűnőnek elismert
Dr. Sichulsky-féleAranyérem
Pécs,
Temesvár.

Arczenőcs és mosdóvíz.

Ezen készítmények ajánló levelét azoknak félszázad óta mindenütt elterjedt világhírű és bámulatos hatásuk képezik. Megbízható sikerrel használhatók szepülő és májfoltok, a forróság vagy fagy által keletkezett pirosság s a bőr minden tisztálansága ellen. Egy nagy tégely ára 70 kr, egy kis tégely 35 kr. Egy nagy üveg mosdóvíz 1 frt, egy kis üveg 50 kr. Hozzávaló Mandola-korpa-szappan 25 kr.

JOLIESSANTE-CRÉME

bőrfinomító és szépség szer.

Kítűnő hatással bír a bőr finomítása és szépségének előmozdítására, valamint a pattanások s kiütések eltűnésére. Egy üveg ára 1 frt 55 kr.

JOLIESSANTE-PUDER

fehér, rózsás és sárga színben.

Kiváló finomsága miatt ajánlható leginkább. Az arcra láthatatlanul tapadva, annak kellemes színt ad. Egy nagy doboz ára 80 kr, egy kis doboz 50 kr.

JOLIESSANTE-FOGPOR

legégszűzősebb fogpor a fogak tisztítására, odvasodásuk és büzdésük eltávolítására s megóvására, mely által egy-uttal a foghúrra is a legjótékonyabb hatást gyakorolja. Egy doboz ára 50 kr.

JOLIESSANTE-SZAPPAN

már kellemes illatánál fogva is a legkedveltebb toailette-szappan. A bőrt finomítja és simává teszi, valamint előmozdítja s emeli annak friss, úde kinézetét. Kivánatra mintadarabok ingyen adatkak. Egy darab ára 40 kr.

Haj-Restorer

biztos szer a megőszült haj eredeti természetes színének visszaállítására. Egy üveg ára 1 frt.

Valódi minőségben kapható: Molnár Lipót gyógyszerésznél, mint készítőnél Kassán. — Debreczenben: Tóth Béla gyógyszerárban (Tisza-palota), S. Rochlitz Arthur gyógyszerárban, főtér, 2144., Tamásy-féle ház.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyószám 192. Páratlan bérlet 149.

Ma, csütörtökön, 1898. április 14-dikén

Adorján báró.

Pályanyertes színmű 4 felvonásban. Irta Prém József.

Személyek:

Gróf Salgó Dénes — — — Szathmáry Á.
Szidónia a leánya — — — Fái Flóra.
Gertréd kisasszony — — — Kiss Irén.
Báró Zalathnay Kázmér — — — Fenyéri Mór.
Özv. gróf Salgó Miklósné, szül. báró Zalathnay Hedvig a testvére — — — F. Csizgaházy.
Báró Zalathnay Adorján, az unokaöccsük — — — Vidor Dezső.
Gróf Bellus Fedor, huszárhadnagy Delli H.
Gróf Mindszenty Jenő, ulánus-főhadnagy — — — Tanay Fr.
Özv. Báró Lethenyeyné — — — Cserényi A.
Irén, a leánya — — — Szabó Irma.

Beocsini, Portlandt, Román cement

és
kőbányai disztégla gyári raktár.

Zsákonkénti és vagononkénti eladás. — Elismert legjobb cement.

Csapó-, Kis-Szappanos-utca 407.

Stegmüller Árpád

építésznél. 328—15—12

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

		Korona
Készpénzben fizetendő	1	Jutalom 600000
	1	nyer. á 400000
	1	" " 200000
	2	" " 100000
	1	" " 90000
	1	" " 80000
	1	" " 70000
	2	" " 60000
	1	" " 40000
	5	" " 30000
	1	" " 25000
	7	" " 20000
	3	" " 15000
	31	" " 10000
	67	" " 5000
	3	" " 3000
432	" " 2000	
763	" " 1000	
1238	" " 500	
90	" " 300	
31700	" " 200	
3900	" " 170	
4900	" " 130	
50	" " 100	
3900	" " 80	
2900	" " 40	

50,000 nyer. és jut. összegben 13.160,000

melyek hat húzásban sorsoltatnak ki.

A második nagy magy. kir. osztály-sorsjáték nemsokára ismét megkezdődik és

100,000 sorsjegyre újból 50,000 nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, amint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész I-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6.— frt fél " " " 3.— " negyed " " " 1.50 " nyolczad " " " —.75 "

küldünk szót utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak előre is rendelkezésre. Amint ismeretes, a húzások a magyar kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosak és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kiváló szerencse

kedvezett főarudánknak az I. magy. kir. osztály-sorsjátékban, a mennyiben már az előző osztályokban (az első öt osztályban) 100,000, 30,000, 5000, valamint számos 2000, 1000, 500 és 300 koronás nyereményt nyertek főarudánknak, melyeket a szerencsés nyerőknek ki is fizettünk.

Ajánlatos emélfogva a II-ik magyar kir. osztály-sorsjáték I-ső húzásához a megrendeléseket mielőbb hozzánk juttatni. Emlékeztetünk az első sorsjátéknál hangoztatott azon többszöri figyelmeztetésünkre, hogy röviddel az első osztályu húzás előtt az első osztályu sorsjegyek elkölnek; és igazunk is volt, mert még közvetlen az első osztály húzása előtt a bel- és külföld elárasztott bennünket rendelményekkel, olyannyira, hogy a későn érkezőket legnagyobb sajnálatunkra már nem eszközölhetők.

Kérjük tehát a rendelményeket az első osztályhoz mielőbb, mindenestre azonban legkésőbb

április hó 21-éig

hozzánk beküldeni, mert csak ez esetben ígérhetjük ezek biztos eszközölését.

Török A. és TSA

a magy. kir. szab. osztály-sorsjáték főelárusító

Budapest, V., Váci-körut 4/A.